

שאתה אמת וכל דכריף אמת.
שהוא גמל חסד עם השכינה,
וקשר שפחתה בגבורה, להיות
שפחה אסורה תחת גבורתה בקשר
של תפלין, והשתדל בגללה
בתורת אמת, (מלאכי ב) תורת אמת
היתה בפיהו. והשתדל בה
בנביאים ובכתובים. בנביאים
בכמה נחמות. בכתובים בעשרה
מיני תהלים. בצדיק בשמונה
עשרה ברכות התפלה.

ובערי המשנה לא נודעו לרועה
הנאמן. אליהו, בשבועה עליך
בשם יהו"ה ובשמו המפורש, גלה
אותו לכל ראשי בעלי המשנה
שידעו אותו ולא יתחלל יותר,
שבו נאמר (לגבי העולם) (ישעיה ג)
והוא מחלל מפשעינו. אין לך
צרך לקחת רשות, שהרי אני
שליח של רבון העולם, וידעתי
שאם אתה עושה פן, שיודה לך
הקדוש ברוך הוא עליו, ויגעו
בניך בגללו, מעלה ומטה. ולא
תתעבב לעשות לא שבוע, ולא
חדש, ולא שנה, אלא מיד.

רועה הנאמן, בעלי הפסח, בזמן
ששולט עליהם ליל שמורים, כלם
צריכים להיות שמורים, ושמורים
מחמץ ושאור בכל שהוא, וכל
המאכלים והמשקים (כלי הפסח)
כלם שמורים. ומי ששומרם
מחמץ ושאור, גופו שמור מיצר
הרע למטה, ונשמתו למעלה, ובו
נאמר (תהלים ה) לא יגרף רע. משום
שהרי גופו נעשה קדש, ונשמתו
קדש קדשים, ונאמר ביצר הרע
(ויקרא כה) וכל זר לא יאכל קדש,

(במדבר א) והזר הקרב יומת.

פסח, זרוע ימין של אברהם, כסף
מזקק. מי שערב בו עופרת,
משקר אותו. כף מי שערב חמץ
או שאור כל שהוא במצה, כאלו
משקר בחותם המלך. וכף מי
שערב בטפה שלו שום תערובת,

דילה בגבורה, למהוי שפחה אסירא תחות
גבירתה, בקשורא דתפלין. ואשתדל בגינה,
בתורת אמת. (מלאכי ב) תורת אמת היתה בפיהו.
ואשתדל בה, בנביאים וכתובים. בנביאי,
בכמה נחמות. בכתובים, בעשרה מיני
תהלים. בצדיק, בתמנסר ברכאן דצלוחתא.

ומארי מתניתין, לא אשתמודען ליה לרעיא
מהימנא. אליהו, באומאה עלך
בשמה דיהו"ה, ובשמה מפורש, גלי ליה
לכל רישי מארי מתניתין, דישתמודעון ליה,
ולא יתחלל יתיר, דאתמר ביה, (לגבי עלמא) (ישעיה
ג) והוא מחולל מפשעינו. לית לך צורך
למיטל רשו דהא אנה שליחא דמארי עלמא,
וידענא דאי אנת עביד דא, דיודי לך קדשא
ברוך הוא עליה, ויסתלקון בנך בגיניה,
עילא ותתא. ולא תתעבב למעבד, לא שבוע
ולא חדש ולא שנה, אלא מיד. (כאן חסר).

רעיא מהימנא, מארי דפסחא, בזמנא
דשליט עלייהו ליל שמורים, פלהו
צריכים למהוי שמורים, ונטורים מחמץ
ושאור בכל שהוא, וכל מאכלים ומשקים
(כ"א מאני דפסחא) פלהו נטורין. ומאן דנטיר לון
מחמץ ושאור. גופיה, איהו נטיר מיצר הרע
לתתא, ונשמתא לעילא. ואתמר ביה, (תהלים ה)
לא יגרף רע. בגין דהא אתעביד גופיה
קדש, ונשמתיה קדש קדשים. ואתמר ביצר
הרע (ויקרא כב) וכל זר לא יאכל קדש, (במדבר א)
והזר הקרב יומת.

פסח, דרועא ימינא דאברהם, כסף מזוקק.
מאן דערב ביה עופרת, משקר ליה.
הכי מאן דערב חמץ או שאור כל שהוא
במצה, כאלו משקר חותמא דמלכא. והכי
מאן דערב בטפה דיליה שום תערובת,